Lietas arhīva Nr. 1A-0032-19/2
ECLI:LV:DAUT:2019:0404.1A12003219.3.S

LĒMUMS
2019. gada 4. aprīlī Daugavpilī

Daugavpils tiesa šādā sastāvā:
tiesnese R. Paipale
izskatīja rakstveida procesā /pers. B/ sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta 12.02.2019. lēmumu Nr. 30.7-22.11/735,

k o n s t a t ē j a :

2019. gada 6. martā Daugavpils tiesā saņemts /pers. B/ (turpmāk tekstā arī sūdzības iesniedzējs) pieteikums, kas pēc sava rakstura ir sūdzība, kurā /pers. B/ pārsūdz Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk tekstā VID) ģenerāldirektores 12.02.2019. lēmumu Nr. 30.7-22.11/735 par atteikumu atjaunot viņam nokavēto procesuālo termiņu VID 04.12.2018. lēmuma Nr. 14G/BS006684 apstrīdēšanai, ar kuru /pers. B/ tika atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.^{35}panta un viņam tika piemērots naudas sods EUR 540 apmērā un atņemtas tiesības ieņemt sekojošus amatus komercsabiedrībās un tās pārvaldes institūcijās: personālsabiedrības lietvedi, personālsabiedrību pārstāvēt tiesīgo biedru, kapitālsabiedrības valdes locekli, kapitālsabiedrības padomes locekli, prokūristu, parasto komercpilnvarnieku, pārstāvi filiālē, komercsabiedrības likvidatoru, sabiedrības kontrolieri un revidentu, uz 3 gadiem.

/pers. B/ sūdzībā izteica vairākus lūgumus, t.sk. atcelt VID ģenerāldirektores 12.02.2019. lēmumu Nr. 30.7-22.11/735 un atjaunot VID 04.12.2018. lēmuma pārsūdzēšanas termiņu vai izskatīt viņa iesniegto sūdzību pēc būtības, objektīvi izskatot visus faktus un atcelt VID 04.12.2018. lēmumu Nr. 14G/BS006684.

Saskaņā ar LAPK 279.panta pirmajā daļā noteikto persona administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto institūcijas (amatpersonas) lēmumu pārsūdz augstākā iestādē, tādēļ tiesai nav pamata lemt jautājumu par VID 04.12.2018. lēmuma Nr. 14G/BS006684 atcelšanu, bet tiesa lemj tikai sūdzībā pieteikto lūgumu un pārbauda apstākļus attiecībā uz VID ģenerāldirektores 12.02.2019. lēmumu Nr. 30.7-22.11/735 par atteikumu atjaunot /pers. B/ nokavēto procesuālo termiņu VID 04.12.2018. lēmuma Nr. 14G/BS006684 apstrīdēšanai.

/pers. B/ sūdzībā sakarā ar nokavētā termiņa atjaunošanu norādīja, ka 2019. gada 15. janvārī sūdzības iesniedzējs nejauši uzzināja par aizlieguma ieņemt valdes locekļa amatu esamību attiecībā uz viņu, tādēļ sūdzības iesniedzējs vērsās VID ar lūgumu sniegt paskaidrojumus par pieņemtajiem attiecībā uz sūdzības iesniedzēju lēmumiem un ierobežojumiem un lūdza dot iespēju ar tiem iepazīties un pārsūdzēt likumā noteiktajā kartībā.

2019. gada 29. janvārī sūdzības iesniedzējs saņēma no VID pavadvēstuli par lietas materiālu pārsūtīšanu, kurai pielikumā tika pievienotas /nosaukums/ amatpersonas /pers. B/ administratīvā pārkāpuma lietas materiālu apstiprinātas kopijas, t.sk. 06.09.2018. brīdinājums par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu; 01.10.2018. vēstule par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu; 10.10.2018. vēstule par administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu; 08.11.2018. vēstule par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, kas bija atbilde uz /nosaukums/ 02.11.2018. lūgumu izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību; 07.11.2018. administratīva pārkāpuma protokols Nr.BS006684 un 04.12.2018. lēmums Nr.l4G/BS006684.

Ar VID 04.12.2018. lēmumu /pers. B/ atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšana pēc LAPK 166^{35} panta, uzliekot naudas sodu EUR 540 apmērā un atņemot tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās un tās pārvaldes institūcijās uz 3 gadiem.

Vienlaikus šajā lēmumā tika norādīts, ka lēmumu var pārsūdzēt VID ģenerāldirektoram, iesniedzot sūdzību 10 darba dienu laikā no pilna lēmuma paziņošanas dienas, kā arī tika norādīts ka lēmuma eksemplārs, saskaņā ar LAPK 276.pantu tiks nosūtīts pa pastu ierakstītā vēstulē /nosaukums/ valdes loceklim /pers. B/uz adresi: /adrese/.

Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka viņš kā fiziskā persona nekad nesaņēma pa pastu nosūtīto 04.12.2018. lēmumu, kā arī nesaņēma to kā /nosaukums/ valdes loceklis, kuram saskaņā ar Komerclikuma 12.panta ceturto daļu un 139.panta pirmo daļu paredzēts korespondenci sūtīt uz firmas juridisko adresi. Turklāt, VID lietas materiāli apliecina ka 04.12.2018. lēmums valdes loceklim uz /nosaukums/ juridisko adresi netika nosūtīts.

Tāpat sūdzības iesniedzējs VID 08.11.2018. vēstuli par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, kurā bija norādīts, ka 04.12.2018. tiks pieņemts lēmums par saukšanu pie administratīvās atbildības, ar protokolu, pa pastu nesaņēma, kā arī šo vēstuli nesaņēma /nosaukums/

VID pieņēma lēmumu sodīt sūdzības iesniedzēju pēc LAPK166.^{35} panta, jo sūdzības iesniedzējs neiesniedza /nosaukums/ maksātnespējas pieteikumu tiesā - administratīvais process iestāde uzsākts sakarā ar juridiskās personas /nosaukums/ finanšu stāvokli un juridiskās personas valdes locekļa rīcību. Tādējādi sūdzības iesniedzējs kā valdes loceklis gaidīja, ka jebkura sarakste tiks adresēta uz /nosaukums/juridisko adresi, jo visa sarakste attiecībā uz /nosaukums/ maksātnespējas pieteikuma iesniegšanu tiesā tika veikta pēc /nosaukums/" juridiskās adreses.

VID 12.02.2019. lēmumā norādīja, ka VID 04.12.2018. lēmums pēc tā sastādīšanas tika nosūtīts uz sūdzības iesniedzēja dzīvesvietas adresi, bet sūdzības iesniedzējam netika izsniegti nekādi dokumenti, kas apstiprina VID 07.11.2018. protokola un 04.12.2018. lēmuma nosūtīšanu uz sūdzības iesniedzēja dzīvesvietas adresi.

VID amatpersonām bija zināms, ka sūdzības iesniedzējs ir valdes loceklis vairākās komercsabiedrībās, ka viņam bija plānots komandējums un viņš neatradīsies tuvākajā laikā Latvijā, jo par to 2018. gada 2. novembrī sūdzības iesniedzējs rakstiski paziņoja VID. Līdz ar to VID bija zināms, ka tuvākā laikā viņš nebūs sasniedzams pēc dzīvesvietas adreses, kā arī VID bija zināms, ka sazināties ar sūdzības iesniedzēju bija iespējams, nosūtot korespondenci pa pastu vai EDS sistēmā uz SIA "/nosaukums/ AS "/nosaukums/" vai /nosaukums/ juridisko adresi.

Uzskata, ka VID paziņošanas metode, nosūtot pa pastu lēmumu uz sūdzības iesniedzēja dzīvesvietas adresi, i r apzināta nepaziņošana par pieņemto lēmumu sūdzības iesniedzējam kā juridiskās personas amatpersonai un pašai juridiskai personai.

Sūdzības iesniedzējam ir tiesības brīvi pārvietoties, it īpaši apstākļos, kad jāmeklē investori biznesa saglabāšanai. Paziņošanas likums paredz, ka adresātam jābūt sasniedzamam savā dzīvesvietā, bet neuzliek aizliegumu personai ceļot vai slimot, un nav noteikts, ka par katru slimību obligāti jāņem izziņa no ārsta, kā arī nav noteikts cilvēka brīvības ierobežojums.

Sūdzības iesniedzējs 2018. gada novembrī bija braucienos, bet decembra otrajā pusē lielā noslogojuma un darba dēļ viņam bija problēmas ar veselību, kuru dēļ viņš bija spiests ievērot gultas režīmu.

Ņemot vērā, ka sūdzības iesniedzējs ir valdes loceklis dažās kompānijās ar nepilnu darba laiku, viņam nebija nepieciešams noformēt darbnespējas lapu, bet par slimību var liecināt personas, kuras nodrošināja sūdzības iesniedzēju ar ēdienu, medikamentiem un redzēja, ka sūdzības iesniedzējam bija grūti kustēties.

Neskatoties uz to, ka sūdzības iesniedzējam nebija iespējas apmeklēt un pārbaudīt pastu dzīvesvietā, viņš bija sasniedzams kā valdes loceklis un nodrošināja, lai juridisko personu pasts būtu sistemātiski pārbaudāms. Savukārt, VID nezināmu iemeslu dēļ nepaziņoja par strīdus lēmuma pieņemšanu uz /nosaukums/juridisko adresi, lai gan 04.12.2018. lēmums tika pieņemts attiecībā uz sūdzības iesniedzēju kā /nosaukums/valdes locekli.

Līdz ar to sūdzības iesniedzējs lūdza VID ģenerāldirektori atjaunot 04.12.2018. lēmuma pasūdzēšanos termiņu, bet viņam tika atteikts.

Uzskata, ka VID ģenerāldirektores atteikums atjaunot nokavēto termiņu, atsaucoties uz to, ka fiziskām personām jāpaziņo par lēmumu uz deklarēto dzīvesvietu un saskaņā ar Paziņošanas likumu nosūtītā vēstule tiek uzskatīta par iesniegtu septītajā dienā, neatkarīgi no tā vai fiziski adresāts saņēma to vai ne, nav pamatots.

LAPK 166.^{35}pants nosaka, ka sodu var uzlikt fiziskai personai vai valdes loceklim. Savukārt, valdes loceklis ir juridiskās personas pārstāvis un atbilstoši attiecas uz amatpersonām un juridiskām personām.

Atbilstoši Maksātnespējas likuma 60.panta trešajai daļai, parādniekam -komercsabiedrībai, tas ir, juridiskai personai - ir pienākums iesniegt juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu.

Uzskata, ka saskaņā ar LAPK 166.^{35}pantu ir paredzēta atbildība par likuma neievērošanu no juridiskās personas puses, bet sakarā ar to, ka nevar saukt pie atbildības juridisko personu, atbildības slogs pāriet uz juridiskās personas pārstāvi - valdes locekli.

Tādējādi uzskata, ka LAPK 166.^{35}panta pārkāpuma subjekts ir juridiskā persona, kuru pārstāv valdes loceklis, nevis atsevišķi fiziskā persona, un par soda piemērošanu valdes loceklim, iestādei jāpazino juridiskajai personai – parādniecei, kura neiesniedza maksātnespējas procesa pieteikumu.

VID nepaziņoja juridiskajai personai - /nosaukums/ - par 04.12.2018. lēmumu attiecībā uz /nosaukums/ valdes locekli, ar ko pārkāpa gan /nosaukums/ tiesības zināt par pieņemtajiem ierobežojumiem attiecībā uz sabiedrību, gan sūdzības iesniedzēja kā valdes locekļa tiesības zināt par valsts iestādes piemērotajiem ierobežojumiem sabiedrības valdes loceklim.

Savukārt, sūdzības iesniedzējs kā fiziskā persona ir sasniedzams pēc savas deklarētās dzīvesvietas, jo Dzīvesvietas deklarēšanas likums nosaka nepieciešamību mainīt dzīvesvietas adresi tikai gadījumā, ja persona vairāk nekā mēnesi neatradās pēc norādītās dzīvesvietas. Tādējādi likumdevējs paredz, ka personas viena mēneša prombūtne ir likumiska un atļauta ar likumu.

Līdz ar to VID norāde, ka sūdzības iesniedzējam ir pienākums būt sasniedzamam katru dienu savā dzīvesvietā, ir cilvēka pamattiesību ierobežojums un pārkāpšana.

Uzskata, ka sūdzības iesniedzējs rīkojās likuma ietvaros, bija sasniedzams likumā noteiktajā kartībā pēc savas deklarētās dzīvesvietas adreses, kā arī bija sasniedzams kā valdes loceklis attiecībā uz kuru VID pieņēma 04.12.2018. lēmumu.

VID nosūtīja sūdzības iesniedzējam 04.12.2018. lēmumu kā fiziskai personai pēc tās dzīvesvietas adreses, bet lēmumu pieņēma attiecībā uz /nosaukums/ valdes locekli, kurš bija sasniedzams pēc /nosaukums/ juridiskās adreses.

Līdz ar to VID 04.12.2018. lēmumu sūdzības iesniedzējs saņēma 2019. gada 29. janvārī, kad pēc sava lūguma saņēma VID 04.12.2018. lēmuma kopiju.

Uzskata, ka viņam nebija piešķirtas likumiskas tiesības savlaicīgi iepazīsties ar VID 04.12.2018. lēmumu un aizstāvēt savas tiesības, ar ko tika pārkāptas cilvēka tiesības un Satversmē piešķirtās tiesības.

Tādējādi sūdzības iesniedzējs uzskata, ka ir pamats atjaunot VID 04.12.2018. lēmuma pasūdzēšanas termiņu, pieņemot, ka šī lēmuma adresāts iepazīstināts ar lēmumu tikai pēc VID pieteiktā lūguma izsniegt sūdzības iesniedzējam 04.12.2018. lēmumu, tas ir, 2019. gada 29. janvārī.

Turklāt, sūdzības iesniedzējam nav zināms un lietas materiālos nav apliecinājuma, ka VID vispār nosūtīja sūdzības iesniedzējam 04.12.2018. lēmumu, sakarā ar ko lietas materiālos nav precizēts datums, kad notecēja VID 04.12.2018. lēmuma pasūdzēšanas termiņš, kuru sūdzības iesniedzējs spiests lūgt atjaunot.

Tiesa, iepazinusies ar /pers. B/ sūdzībā izklāstītajiem apstākļiem attiecībā uz nokavētā termiņa atjaunošanu, pārbaudījusi sūdzībai pievienotos dokumentus un no VID saņemtos dokumentus, uzskata, ka /pers. B/ sūdzība par nokavētā termiņa atjaunošanu ir noraidāma.

Ar VID 2018.gada 4. decembra lēmumu Nr. 14G/BS006684 pierādīts, ka /pers. B/ tika atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pēc LAPK 166.^{35}panta un viņam tika piemērots naudas sods EUR 540 apmērā un atņemtas tiesības ieņemt sekojošus amatus komercsabiedrībās un tās pārvaldes institūcijās: personālsabiedrības lietvedi, personālsabiedrību pārstāvēt tiesīgo biedru, kapitālsabiedrības valdes locekli, kapitālsabiedrības padomes locekli, prokūristu, parasto komercpilnvarnieku, pārstāvi filiālē, komercsabiedrības likvidatoru, sabiedrības kontrolieri un revidentu, uz 3 gadiem.

Saskaņā ar LAPK 281.pantu /pers. B/ sūdzību par VID 2018. gada 4. decembra lēmumu varēja iesniegt 10 darba dienu laikā no pilna lēmuma paziņošanas dienas, kā arī secināms, ka VID 2018. gada 4. decembra lēmums satur informāciju par lēmuma pārsūdzēšanas termiņu un kārtību.

Ar saņemtajiem administratīvās lietas materiāliem – Latvijas Pasts 2018. gada 7. decembra apstiprināto vairumā nodoto reģistrēto sūtījumu sarakstu/kvīti Nr. 5701/12 un VID 2018. gada 6. decembra pavadvēstuli par lēmuma nosūtīšanu - pierādīts un tas izriet arī no VID 2019. gada 12. februāra lēmuma, ka VID 2018. gada 4. decembra lēmums ar ierakstītu pasta sūtījumu 2018. gada 7. decembrī tika nosūtīts /pers. B/ pēc adreses /adrese/.

Tādējādi tiesa piekrīt VID 2019. gada 12. februāra lēmumā norādītajam, ka, ņemot vērā Paziņošanas likuma 8.panta trešo daļu, VID 2018. gada 4. decembra lēmuma pārsūdzēšanas termiņš bija līdz 2019. gada 4. janvārim.

No /pers. B/ sūdzības secināms, ka nav strīda, ka sūdzība par VID 2018. gada 4. decembra lēmumu līdz 2019. gada 4.

janvārim netika iesniegta.

Līdz ar to secināms, ka termiņš VID 2018. gada 4. decembra lēmuma pārsūdzēšanai tika nokavēts.

LAPK 282.pants nosaka, ka nokavēto procesuālo termiņu var atjaunot iestāde, kas ir tiesīga lietu izskatīt, pēc sūdzības iesniedzēja motivēta lūguma, ja tā atzīst nokavēšanas iemeslu par attaisnojošu. Atteikumu atjaunot procesuālo termiņu var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā 10 darba dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas pēc sūdzības iesniedzēja dzīvesvietas vai juridiskās adreses. Rajona (pilsētas) tiesa sūdzību izskata un lēmumu pieņem rakstveida procesā viena mēneša laikā no sūdzības un lietas materiālu saņemšanas dienas.

Ar VID ģenerāldirektores 2019. gada 12. februāra lēmumu Nr. 30.7-22.11/735 pierādīts, ka, izskatot /pers. B/ lūgumu par termiņa atjaunošanu VID 2018. gada 4. decembra lēmuma pārsūdzēšanai, tika atzīts, ka /pers. B/ nepierādīja, ka viņam bija objektīvi šķēršļi izmantot tiesības iesniegt sūdzību par VID 2018. gada 4. decembra lēmumu likumā noteiktajā procesuālajā termiņā. Turklāt, VID lēmumā secināts, ka nav konstatēti objektīvi iemesli VID 2018. gada 4. decembra lēmuma pārsūdzēšanas procesuālā termiņa kavēšanai, tādēļ nokavētais termiņš netika atjaunots.

No /pers. B/ sūdzības satura izriet, ka par attaisnojošiem iemesliem sūdzības iesniegšanas nokavējumam viņš uzskata šādus apstākļus: sūdzības iesniedzējam nekas nebija zināms par VID 2018. gada 4. decembra lēmumu Nr. 14G/BS006684, jo VID nepamatoti nosūtīja 2018. gada 4. decembra lēmumu uz sūdzības iesniedzēja deklarētās dzīvesvietas adresi, lai gan par pieņemto lēmumu informāciju vajadzēja sūtīt pēc /nosaukums/ juridiskās adreses, kā arī 2018. gada novembrī sūdzības iesniedzējs informēja VID, ka atradīsies darba braucienā ārpus Latvijas un kādu laiku nebūs sastopams dzīvesvietā. Turklāt, 2018. gada decembrī sūdzības iesniedzējam darba noslodzes dēļ bija problēmas ar veselību un sūdzības iesniedzējs ievēroja gultas režīmu.

Tiesa uzskata, ka sūdzības iesniedzēja norādītos apstākļus nevar atzīt par attaisnojošiem iemesliem termiņa nokavēšanai lēmuma pārsūdzēšanai.

No iepriekš minētā VID 2018. gada 4. decembra lēmuma izriet, ka lēmums tika pieņemts attiecībā uz /pers. B/ un /pers. B/ nevis kādai juridiskai personai tika uzlikts administratīvais sods.

Tiesa uzskata, ka sūdzības iesniedzējs nepamatoti atsaucās un Komerclikuma 12.panta ceturto daļu un 139.panta pirmo daļu, jo kļūdaini un pretēji juridiskās personas definīcijai uzskata sabiedrības valdes locekli par juridisku personu.

Turklāt, arī LAPK 166.^{35}pants, pēc kura /pers. B/ tika saukts pie administratīvās atbildības, paredz fiziskās personas vai valdes locekļa nevis juridiskās personas atbildību.

Savukārt, tas apstāklis, ka VID 2018. gada 4. decembra lēmumā tika vērtēta /pers. B/ kā sabiedrības valdes locekļa darbība, nedod pamatu uzskatīt /pers. B/ par juridisku personu.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka VID 2018. gada 4. decembra lēmumu pamatoti nosūtīja pēc /pers. B/ deklarētās dzīvesvietas adreses un šajā gadījuma ir piemērojami Paziņošanas likuma noteikumi.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējs neiesniedza tiesai pierādījumus, ka sakarā ar darba braucienu uz ārzemēm būtu reģistrējis vai paziņojis VID kādu citu adresi, pēc kuras būtu nosūtāma viņam adresētā korespondence. Līdz ar to /pers. B/ atrašanās ārzemēs nav uzskatāma par tādu iemeslu, kura dēļ /pers. B/ bija liegta iespēja saņemt VID 2018. gada 4. decembra lēmumu.

Tāpat tiesa atzīst, ka /pers. B/ neiesniedza pierādījumus, ka viņam bija kāda smaga saslimšana 2018. gada decembrī, kuras dēļ viņš nevarēja pārsūdzēt pieņemto lēmumu likumā noteiktajā termiņā un nevarēja pilnvarot citu personu to izdarīt.

Turklāt, tiesa uzskata, ka smagas saslimšanas esamību personai, kā arī gultas režīma nepieciešamību var noteikt tikai ārsts nevis apliecināt kādas personas, kā par to atsaucas sūdzības iesniedzējs.

Līdz ar to tiesa nekonstatē kādus objektīvus apstākļus, kuru dēļ /pers. B/ bija liegta iespēja saņemt un likumā noteiktajā termiņā pārsūdzēt VID 2018. gada 4. decembra lēmumu, kā arī atzīst, ka nav iesniegti pierādījumi, kas būtu par pamatu atzīt procesuālā termiņa nokavēšanas iemeslus par attaisnojošiem.

Tādējādi nav pamata atjaunot /pers. B/ nokavēto procesuālo termiņu VID 2018. gada 4. decembra lēmuma Nr. 14G/BS006684 pārsūdzēšanai un /pers. B/sūdzība par VID 2019. gada 12. februāra lēmumu Nr. 30.7-22.11/735, ar kuru atteikts atjaunot nokavēto procesuālo termiņu, ir noraidāma.

Tiesa pilnībā pievienojas VID 2019. gada 12. februāra lēmuma Nr. 30.7-22.11/735 motīviem un uzskata tos par pamatotiem.

Vienlaikus, tiesa nelemj un nevērtē citus sūdzībā izklāstītos apstākļus, kas neattiecas uz nokavēto procesuālo termiņu, jo šo jautājumu izskatīšana nav pakļauta Daugavpils tiesai.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 282.pantu, tiesa

n o l ē m a:

noraidīt /pers. B/ sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta 2019. gada 12. februāra lēmumu Nr. 30.7-22.11/735 un atteikt /pers. B/ atjaunot nokavēto procesuālo termiņu Valsts ieņēmumu dienesta 2018. gada 4. decembra lēmuma Nr. 14G/BS006684 pārsūdzēšanai.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese (personiskais paraksts) R. Paipale